

JABLŮŇKA - Nedvědi

D G D A7 D

, , , ,

D Tam v údolí u **G** bílejších skal vo **D** ní ja **A7** blůněk **D** sad.
A kmínky hlídač **G** přivázel, ať **D** můžou **A7** zpříma **D** stát.
Ten **G** sad se táhnul **D** pod strání, až **G** tam kde **D** stával **A7** kříž,
vtom **D** zdálky divný **G** hvízdání se **D** neslo **A7** blíž a **D** blíž.

D G D A7 D

, , , ,

D Tulák měl v ranci **G** písničku a **D** slípky **A7** cestou **D** krad.
Když ztratil v trávě **G** tkaničku na **D** místě **A7** zůstal **D** stát.
Ten **G** vandrovník byl **D** línej hoch a **G** bosej **D** nechtěl **A7** jít,
tu **D** dostal nápad, **G** že by moh' jab **D** lůňce **A7** šňůrku **D** vzít.

D G D A7 D

, , , ,

D Pak deště kroupy **G** střídaly **D** a vítr **A7** silně **D** dul.
Jablůňku snadno **G** vyvalí, vždyť **D** schází **A7** ji ten **D** kúl.
Však **G** bouřka přešla, **D** vítr ztich a **G** teď se **D** světe **A7** div:
Ten **D** strom se ohnul, **G** pak se zdvih', je **D** krásněj **A7** ší než **D** dřív.

D G D A7 D

, , , ,

D Jablůňka od té **G** příhody ze **D** stárla **A7** o pár **D** let.
Však spoustu sladké **G** úrody jí **D** můžem **A7** závi **D** dět.
Já **G** nejsem žádněj za **D** hradník, však **G** říkam **D** na svou **A7** čest.
Když **D** volnost stromkům **G** prospíva, i **D** nám snad **A7** dobrá **D** jest.